Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

ŁUCK, DNIA 14 MAJA 1933 R.

WOŁYŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 11.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

96.

ZARZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego
Nr. R. R. R.-1

w sprawie ustalenia taksy wynagrodzenia za szkody wyrządzone przez zwierzęta domowe na cudzych gruntach.

Na podstawie uchwały Wydziału Wojewódzkiego zarządzam w myśl postanow. art. 55 ust. 5 Rozp. Prez. R. P. z dn. 19.I 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i art. 166 Ustawy Gospodarstw. Wiejskiego T. XII cz. 2-ga Zb. Pr. Ces. Ros. wyd. 1910 r. co następuje:

Ustala się aż do odwołania następującą taksę wynagrodzenia za szkody wyrządzane przez zwierzęta domowe na cudzych gruntach.

L. p.	Kategorja zwierząt	Poletka doświadczalne i selekcyjne szkółki leśne oraz zasiewy koniczyny nasiennej	Parki, sady, ogrody warzywne, pola obsiane i łąki sztuczne przed zbiorem, sztuczne zagajniki leśne do lat 15, oraz łąki meljorowane	Zagajniki do lat 15, lasy rębne z podszyciem lub wyznaczone do wyrębu w najbliższych 5-ciu latach, zręby, łąki samosiewne przed zbiorem, łąki sztuczne po zbiorach, pastwiska sztuczne	Łąki samosiewne po zbiorze siana, a dwukośne po zbiorze otawy, lasy rębne bez podszycia	Ugory, pola po zbiorze, pastwiska zwykłe
1	Konie powyżej 2 lat	15 zł.	8 zł.	5 zł.	2 zł.	1.— zł.
2	Źrebięta poniżej 2 lat	5 „	4 „	2 „	1 „	0.50 „
3	Bydło rogate ponad 2 lata	15 „	8 „	5 „	2 „	1.— „

L. p.	Kategorja zwierząt	Poletka doświadczalne i selekcyjne szkółki leśne oraz zasiewy koniczyny nasiennej	Parki, sady, ogrody warzywne, pola obsiane i łąki sztuczne przed zbiorem, sztuczne zagajniki leśne do lat 15, oraz łąki meljorowane	Zagajniki do lat 16, lasy rębne z podszyciem lub wyznaczone do wyrębu w najbliższych 5-ciu latach, zręby, łąki samosiewne przed zbiorem, łąki sztuczne po zbiorach, pastwiska sztuczne	Łąki samosiewne po zbiorze siana, a dwukośne po zbiorze otawy, lasy rębne bez podszycia	Ugory, pola po zbiorze, pastwiska zwykłe
4	Cielęta do 2-ch lat	5 zł.	4 zł.	2 zł.	1 zł.	0.50 zł.
5	Owce	5 „	4 „	2 „	1 „	0.50 „
6	Kozy	15 „	10 „	a) na łąkach i pastwiskach — 2 zł. b) w zagajnikach—8 zł.	a) na łąkach 1 zł. b) w lasach 3 zł.	0.50 „
7	Świnie ponad 1 miesiąc	15 „	10 „	8.— zł.	3 zł.	1.— „
8	Gęsi i kaczki	3 „	2 „	1.— „	1 „	0.50 „
9	Inny drób	2 „	1 „	0.50 „	—	—

Normy odszkodowania za szkody wyrządzone, należy wycenić podwójnie w stosunku do taksy zasadniczej:

a) w ogrodzonej powierzchni,
b) w obecności pastucha,
c) w nocy,
d) inne przy których udowodniona będzie premedytacja.

Postanowienie niniejsze nabierze mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim, jednocześnie traci moc obowiązującą postanowienie uprzednie z dnia 24.III 1930 r. 1485/Rol. (Woł. Dz. Woj. Nr. 7, poz. 55).

Wojewoda
(—) **H. Józewski**

97.

OKÓLNIK Nr. 5
Wojewody Wołyńskiego
z dnia 9 maja 1933 r. Nr. RRH/14

w sprawie oznaki i zaświadczenia dla strażników rybackich.

Do

Panów Starostów Powiatowych, Panów Kierowników Ekspozytur Starostw w Korcu i w Ostrogu, oraz Panów Burmistrzów miast wydzielonych; Kowla, Łucka i Równego, Województwa Wołyńskiego.

W związku z postanowieniem art. 70 i 71 ustawy z dnia 7.III. 1932 roku o rybołóstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 10.VI. 1932 r. wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych w sprawie ustalenia roty z przysięgi i wzoru oznaki dla strażników rybackich (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 500), zgodnie z reskryptem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 4.IV r. b. L. Z. Ryb III-3/3/3, w sprawie przedmiotowej, wyjaśniam co następuje:

1) Oznaki dla strażników rybackich nabywać można w Związku Organizacji Rybackich Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, Kopernika 30.

Koszty oznak strażników rybackich winni pokrywać wykonywujący rybołóstwo w swych obwodach:

a) właściciele obwodów,
b) spółki rybackie jeziorowe,
c) dzierżawcy obwodów rybackich, zaś do czasu wprowadzenia obwodów rybackich.
d) zainteresowani posiadacze rybołóstwa.

2) Zaświadczenie mające stanowić legitymację dla strażników rybackich, wydaje powiatowa władza administracji ogólnej. Zaświadczenie to winno mieć następujące brzmienie:

Starostwo ....

ZAŚWIADCZENIE

ważne do dnia 31 grudnia 193..... roku

Stwierdzam, że p. ....
zamieszkały ....
jest zaprzysiężonym strażnikiem rybackiem dla następujących wód ....
....

Zaświadczenie niniejsze wydaje się na zasadzie art. 71 ustawy z dnia 7 marca 1932 roku o rybołóstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 357.

...................., dnia ....193.... r.

Pieczęć Starosta

3) Oznaki oraz zaświadczenia powyższe należy odebrać od osób, które przestały pełnić funkcje strażników rybackich.

Równocześnie polecam prowadzić ścisłą ewidencję straży rybackiej i wydawanych zaświadczeń i oznak.

Wojewoda
(—) **H. Józewski**

98.

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego

z dn. 13/1933 r. Nr. RR/19

w sprawie wyjaśnień do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 29.X.1932 roku o ochronie ryb i raków na wodach otwartych (Dz. U. R. P. Nr. 105 poz. 874).

1. Środki ochronne przyjęte w rozporządzeniu.

Głównemi środkami ochronnemi, któremi posługuje się rozporządzenie o ochronie ryb i raków są:

a) wymiary ochronne dla poszczególnych ważniejszych gospodarczo gatunków ryb i raków.

b) całkowity zakaz połowu niektórych gatunków ryb i raków lub też ograniczenia połowu przeważnej części gatunków ryb w okresie ich rozmnażania.

c) zakaz używania do połowu ryb sieci gęstych,

d) zakazy przewozu, obrotu użytkowania ryb raków w związku z ich ochroną.

Każdy z przytoczonych wyżej środków zosobna traktowany jest niewystarczający, w połączeniu dają one natomiast zupełnie dostateczne rozwiązanie zagadnienia ochrony rybności wód otwartych.

2. Wymiary ochronne ryb (§ 1) i raków (§ 18).

Wymiarami ochronnemi (§ 1), poniżej których ryb nie wolno poławiać (§ 3), objęte są wszystkie gatunki, mające użytkowe znaczenie, lub zagrożone zanikiem. Myślą przewodnią tego zakazu jest danie rybom możności osiągnięcia dojrzałości płciowej i odbycia przez nich chociażby jeden raz w życiu czynności rozrodczych dla zabezpieczenia istnienia gatunku.

Dla raków analogiczne znaczenie i zastosowanie posiada § 18 w połączeniu z § 19 rozporządzenia.

3. Okresy ochronne ryb (§ 2) i raków (§ 20).

Całkowitą ochroną okresu rozmnażania się ryb (§§ 2 i 3) objęte są tylko takie gatunki, których okres ten nie może być chroniony wiosennemi ograniczeniami połowu (§ 10), ponieważ odbywają te gatunki tarło w innej porze roku. W dorzeczu Wisły łosoś i troć objęty jest ochroną tarła jedynie w górnym biegu i dopływach tej rzeki, gdzie właśnie leżą naturalne tarliska tych gatunków. Zakaz połowu łososia i troci w okresie ich tarła, tak ważny w miejscach ich rozmnażania się, nie stosuje się do głównego łożyska Wisły w jej środkowym i dolnym biegu, począwszy od ujścia rzeki Sanny pod Zawichostem. Ochrona taka byłaby nieracjonalną, ponieważ tu gatunki te odbywają wędrówkę. Ochronę naturalną ich wędrówek stanowią zimowe warunki połowu, kiedy rzeka skuta jest lodem, co utrudnia masowy połów tych ryb, ciągnących wgórę rzeki na tarło. Wprowadzenie zakazu używania do połowu ryb w okresie sześciu tygodni wiosennych narzędzi ciągnionych (§ 10) jest jedynie dopełnieniem naturalnej ochrony wędrówek łososia i troci.

Dla skutecznego rozmnażania się raków rozporządzenie wprowadza odpowiednio długi okres ochrony samicy raka (§ 20). Natomiast okres ochrony samca raka jest krótki (§ 20), część bowiem samców po dokonaniu przez nich funkcji rozrodczych może być odłowiona bez uszczerbku dla rakostanu, a nawet usunięcie nadmiernej ilości samców raka jest pożądane ze względu na samice.

3. Zakazy połowu ryb (§ 3) i raków (§ 19 i 20).

Przekroczenia przeciwko zakazom połowu ryb i raków, które nie osiągnęły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych (§§ 1 i 18), podlegają karze, przewidzianej w art. 82 pkt. 4 z dalszemi skutkami prawnemi, wynikającemi z art. 86 pkt. b postanowień karnych ustawy z dnia 7 marca 1932 roku o rybołówstwie, przekroczenia zaś przeciwko zakazom połowu ryb i raków w ustanowionym dla nich okresie ochrony (§§ 2 i 20) podlegają karze przewidzianej w art. 83 pkt. 1 z dalszemi skutkami prawnemi, wynikającemi z art. 86 pkt. b powołanej ustawy.

4. Wyjątki od zakazu połowu ryb (§ 4—8) i raków (§ 23 i 24).

Od zakazów połowu ryb przewiduje rozporządzenie szereg wyjątków, gdy są one uzasadnione warunkami lokalnemi danej wody (§ 4), bądź też względami gospodarczemi (§§ 5 — 8). Wyjątki te mogą być stosowane w drodze indywidualnych zezwoleń.

Przepisy powyższe mają analogiczne zastosowanie do raków z wyjątkiem postanowienia o jeziorach, posiadających szczególnie trudne warunki połowu (§ 4). O ile bowiem wyjątek ten ma duże znaczenie dla połowu ryb w jeziorach o nierównem dnie, lub zawalonem zawadami, skalnemi odłamkami i t. p., wskutek czego normalny połów ryb zapomocą narzędzi ciągnionych jest utrudniony lub też zgoła niewykonalny, jedynym zaś okresem, możliwym dla dokonania połowów, jest okres tarła, kiedy ryby wychodzą na płytkie wody przybrzeżne o tyle dla połowów raków konfiguracja misy jeziorowej nie posiada większego znaczenia, ponieważ połowy ich odbywają się zapomocą stawnych narzędzi. Dla wód, w których raki w powodu powolnego wzrostu nie osiągają wogóle wymiarów ochronnych (§ 18), dopuszcza rozporządzenie indywidualne zezwolenia na połów raków mniejszych (§ 23).

Z gospodarczego punktu widzenia zezwolenia na wyjątki od zakazów połowu mogą być pożyteczne, muszą być one jednak w zasadzie udzielane na podstawie opinji fachowej, właściwego inspektora rybackiego).

5. Ograniczenia czasu trwania połowu, jego sposobu i narzędzi (§§ 9—17 i 22).

Zakaz połowu ryb w niedziele (§ 9) nie ma na celu ochrony niedzielnego odpoczynku, uprawnionego do rybołówstwa, lecz ma za zadanie umożliwienie spokojnego żerowania ryb dla większego ich wzrostu. Jednodniowa przerwa w połowie nie jest żadną krzywdą dla rybaka, który zresztą w niedziele zasadniczo świętuje. Pozostawione

w wodzie na ten okres czasu narzędzia stawne (t. zn· takie narzędzia, których się nie ciągnie, ani nie suwa w wodzie, lub po dnie jak np. ślępy, więcierze, wiersze i t. p.) nie zakłucają spokoju rybom, złowione zaś niemi ryby są poniekąd rekompesatą dla uprawnionego do rybołówstwa za przerwę w połowie.

Zakaz używania na wiosnę na okres sześciu tygodni, przypadających na moment tarła większości gatunków ryb (§ 10), narzędzi ruchomych włoków, niewodów, drygawic, słępów, i t. p.), służących do połowu ryb przez ciągnienie, wleczenie, suwanie po wodzie lub dnie, albo przez spławianie prądem wody, oraz narzędzi używanych do połowu ryb przez nagonkę, całkowicie zabezpiecza normalne rozmnażanie się ryb. Połów ryb w tym okresie za pomocą narzędzi stawnych, nie krępując zbytnio właściwego tarła i rozwoju narybku, gdyż jedynie częściowo usuwa ryby i to tylko te, które wejdą same do zastawianych narzędzi, jest poważnym czynnikiem, zabezpieczających uprawnionemu do rybołówstwa pracę i zarobek w tym martwym sezonie.

Tylko nieliczne gatunki nie są objęte ochroną tarła, są to albo gatunki, nieprzedstawiające użytkowego znaczenia, lub też gatunki, nie wymagające tej ochrony. Przykładem ostatniego może służyć szczupak, który jest ochroniony stosunkokowo dużą miarą minimalną; wprowadzenie ochrony jego tarła może spowodować nadmierne rozmożenie się tego drapieżnika na niekorzyść ryb innych.

Wprowadzenie przepisów o wymiarach oczek sieci, używanych, do połowu ryb (§ 11), ma na celu zapobieżenie wyławianiu narybku i ryb młodych, nieprzedstawiających jeszcze wartości użytkowej. Wprawdzie wymiary ochronne (§ 1) również chronią narybek przed wyłowieniem, w praktyce środek ten jest jednak wielce problematyczny, przy gęstych bowiem sieciach narybek nie może wydostać się przez oczka, zostaje stłoczony wespół z większemi rybami, przyczem ulega tak dużemu okaleczeniu, że staje się niezdolnym do życia po wypuszczeniu. Z tych powodów przepisy o narzędziach połowu są koniecznem dopełnieniem przepisów o ochronnych wymiarach ryb.

Ponieważ w wielu wypadkach połowy sielaw, połowy stynek zaś z reguły, możliwe są tylko za pomocą gęstych sieci, rozporządzenie uwzględnia udzielanie indywidualnych zezwoleń na używanie do połowu tych gatunków ryb sieci gęstych (§ 12).

Zezwolenie na używanie do połowu ryb na terenie województw centralnych i wschodnich, dotąd nieobjętych żadnemi przepisami ochronnemi, gęstych sieci do końca 1933 r. (13) ma na celu umożliwienie zużycia zapasów tych sieci.

Do usuwania t. zw. chwastu rybnego, jak uklei, jazgarzy, cierników i t. p. oraz do zaopatrywania się w ryby, używane na przynętę, rozporządzenie zezwala na używanie sieci gęstych (§ 14), wielkość tych sieci zarówno rozmiar ich oczek może przekraczac ustanowionych w rozporządzeniu wymiarów.

Zakaz przegradzania łożyska wody narzędziami stawnemi, przytwierdzonemi do brzegów lub dna, oraz warunek rozstawiania ich w pewnych odległościach od siebie (§ 15) ma na celu ochronę ryb przed masowym wyłowem podczas ich wędrówek. Szczególnie doniosłe znaczenie posiada to ograniczenie w okresie wędrówek ryb na tarło oraz dla gatunków, ciągnących w górę rzeki.

Wśród innych ograniczeń połowu ryb różnemi sposobami i narzędziami wymienia rozporządzenie zakaz głuszenia ryb pod lodem (§ 16). Zakazy posługiwania się innemi szkodliwemi sposobami do połowu ryb, jak np. używanie do łowienia ryb materjałów wybuchowych, trujących i odurzających i t. p., zawarte są w artykułach (55 — 59) ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie w rozdziale traktującym o zakazach i ograniczeniach połowu ryb.

Wyjątki od ograniczeń czasu trwania połowu, jego sposobu i narzędzi (§§ 9—15) mogą być stosowane również przy udzielaniu zozwoleń na wyjątki od zakazu połowu ryb, wymienionych w §§ 4—8 rozporządzenia (§ 17).

Zakaz łowienia raków przez wyciąganie ich z nor lub niszczenie ich kryjówek (§ 22) jest zupełnie nowym środkiem ochronnym. Ten sposób połowu, szeroko stosowany przez amatorów, młodzież wiejską, a nawet przez niektórych nieuświadomionych rybaków, wyrządza duże szkody w rakostanie wód, doprowadzając nieraz do zaniku w nich raków. Rak bowiem w okresie swego linienia jest zupełnie bezbronny i ukrywa się w owym czasie w norze, którą wykopuje w dużym nakładem pracy. W tych kryjówkach zalega również do snu zimowego. Wyciąganie raka z kryjówek niszczy je, a więc przedewszystkiem pozbawia go schroniska w okresie lmienia, ponadto rak, broniąc się przed napastnikiem, często pozostawia w jego rękach swoje szczypce. Taki rak przedstawia małą wartość użytkową, ponieważ jakkolwiek może regenerować utracone odnóża, nigdy jednak nie osiągną ono swej normalnej wielkości.

Stosowanie zezwoleń na wyjątki od ograniczeń czasu trwania połowu, jego sposobu i narzędzi należy uważać za wskazane, o ile są one podyktowane interesami gospodarczemi. Zezwolenia te muszą być jednak udzielane na podstawie opinji fachowej (właściwego inspektora rybackiego).

Przekroczenia przeciwko przepisom o ograniczeniach czasu trwania połowu, jego sposobu i narzędzi (§§ 9, 17 i 22) podlegają karze, przewidzianej w art. 84 pkt. 1 z dalszemi skutkami prawnemi, wynikającemi z art. 86 pkt. b, ustawy o rybołówstwie z 1932 r.

6. Zakazy przewozu, obrotu i użytkowania ryb i raków w związku z ich ochroną (§ 25, 26).

Przepisy rozporządzenia, traktujące o zakazach przewozu, obrotu i użytkowania ryb i raków w związku z ich ochroną (§ 25), zawierają najbardziej skuteczne środki ochronne. O ile bowiem przekroczenia przepisów o ochronie ryb i raków są trudne do zwalczania na miejscu połowów wskutek niadostatecznego dozoru nad rybołówstwem na wodach otwartych, o tyle zakaz przewozu i obrotu handlowego rybami w okresie ochrony lub rybami poniżej miary ochronnej sku-

tecznie zapobiega łowieniu ryb w okresie ochrony lub ryb niemiarowych na miejscu połowu. Uwzględniając jednak wymagania życia życia gospodarczego, rozporządzenie stosuje te środki ostrożnie i tolerancyjnie. A więc w ciągu pierwszych 5 dni od rozpoczęcia okresu ochrony dozwolony jest przewóz i obrót rybami i rakami, co umożliwia uprawnionym do rybołówstwa wyzbycie się zapasów ryb i raków, złowionych przed okresem ochrony. Zakazy przewozu i obrotu nie dotyczą wogóle ryb i raków, które zostały złowione bądź przed rozpoczęciem okresu ochrony, bądź z zezwolenia władzy, bądź w wodach zamkniętych, bądź też zostały sprowadzone z zagranicy.

Pomijając konieczność wyraźnego wydzielenia z pod działania rozporządzenia ryb pochodzenia morskiego. zagranicznego lub z wód zamkniętych, w stosunku do których ustawa z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie wogóle nie ma zastosowania, należy podkreślić okoliczność, że umożliwienie obrotu rybami i rakami przez cały rok ma decydujący wpływ gospodarczy. Rozwój rybołówstwa jest ściśle związany ze wzrostem konsumpcji, która jest dotąd w Polsce ogromnie niska. Aby przyzwyczaić szerszy ogół do spożywania ryb, należy udostępnić nabywanie w każdej porze roku najrozmaitszych gatunków ryb i raków, niezależnie od okresów ich ochrony na miejscach połowów.

Wyzej przytoczone względy w żadnym razie nie pomniejszają znaczenia zakazów przewozu i obrotu i użytkowania ryb i raków w związku z ich ochroną, jako środków ochronnych; skrupulatne przestrzeganie tych zakazów w dużym stopniu przyczyni się do zlikwidowania nadużyć przeciwko rozporządzeniu o ochronie ryb i raków na miejscach połowów. Dlatego też należy zwrócić baczną uwagę na przestrzeganie tych przepisów rozporządzenia, przedewszystkiem zaś na rynkach zbytu oraz innych miejscach, gdzie gromadzi się ryby i raki do celów komsupcyjnych.

Ponieważ w obrocie mogą się znajdować obok ryb i raków, złowionych w wodach otwartych, ryby i raki, pochodzące z wód innych, w stosunku do których ustawa o rybołówstwie z 1932 z. nie ma zastosowania, zajdzie konieczność stwierdzenia ich pochodzenia. Świadectwem stwierdzającem pochodzenie może być każdy miarodajny dokument, np. list przewozowy, rachunek, zaświadczenie uprawnionego do rybołówstwa i t. p. Niewątpliwe stwierdzenie pochodzenia ryb i raków na rynkach zbytu nastręczać będzie czasami trudności, przyczem niezawsze zapobiegnie nadużyciom przeciwko przepisom rozporządzenia o ochronie ryb i raków. Wypadki tych przekroczeń nie będą jednak prawdopodobnie częste, a to z powodów następujących:

Ryby pochodzenia morskiego lub z wód zagranicznych, spotykane na polskim rynku, są przeważnie albo powyżej miar ochronnych, przewidzianych rozporządzeniem (§ 1), albo też obowiązują je te same wymiary ochronne (łosoś i troć pochodzenia morskiego i gdańskiego).

Ryby ze sztucznych gospodarstw rybnych (wody zamknięte), wchodzą w grę w nieznacznym stopniu, gdyż gospodarstwa te produkują nieliczne gatunki ryb, objęte wymiarami ochronnemi, (głównie lina i pstrąga) i z reguły na rynek konsumpcyjny ryb drobnych nie wysyłają, sprzedając je po wyższych cenach jako materjał obsadowy.

Jeziora, zaliczone do wód zamkniętych, mogą wprawdzie dostarczać na rynek ryby i raki poniżej wymiarów ochronnych (§§ 1, 18), należy jednak przypuszczać, że podaż ta nie będzie znaczna, ponieważ ilość tych wód jest nieduża.

Przyjęte w rozporządzeniu okresy ochrony (§§ 2 i 20) dotyczą nielicznych gatunków ryb i raków. Z gatunków ryb pochodzenia morskiego, albo zagranicznego, zasługują na uwagę jedynie łosoś i troć, w stosunku do których również nie obowiązuje okres ochrony na głównym biegu dolnej i środkowej Wisły.

Z wód zamkniętych sztuczne gospodarstwa rybne mogą dostarczać na rynek w okresie ochrony jedynie nieznaczne ilości pstrąga, zamknięte zaś jeziora nieznaczne ilości sielaw i siej, pochodzenie których wskutek tego nietrudno będzie stwierdzić.

Obowiązek zaopatrywania przedmiotów używanych do przewozu i przesyłki ryb i raków w nazwisko i adres wysyłającego (§ 26) ma na celu ułatwienie kontroli przewozowych ryb i raków.

Przekroczenia przeciwko zakazom przewozu, obrotu i użytkowania ryb i raków w związku z ich ochroną, podlegają karze, przewidzianej w art. 83 pkt. 6 z dalszemi skutkami prawnemi wynikającemi z art. 86 pkt. c, ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie.

99.

KOMUNIKAT

Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego

z dnia 28 kwietnia 1933 r. Nr. D.D. P. 1/1

w sprawie kosztów tablic rejestracyjnych dla pojazdów mechanicznych.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia ministerjalnego z dnia 15-go stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U.R.P. Nr. 9/33 poz. 55) Urząd Wojewódzki Wołyński podaje do publicznej wiadomości, że stosownie do postanowień § 18 (ust. 2) tego rozporządzenia równocześnie z wydaniem tymczasowego zaświadczenia i tablic rejestracyjnych dla rejestrowanego pojazdu mechanicznego pobierać się będzie począwszy od dnia 1 kwietnia, 1933 r. tytułem zwrotu kosztów tablic rejestracyjnych następujące kwoty:

1) za każdą parę tablic rejestracyjnych samochodowych 15 zł.

2) za każdą parę tablic dla motocykli z wózkiem 10 zł.

3) za każdą jedną tabliczkę dla motocykla bez wózka 6 zł.

Wymienione kwoty winne być wpłacone za pośrednictwem P. K. O. na konto N. 502200 Wołyńskiej Izby Skarbowej w Łucku z zaliczeniem na dochód budżetu Ministerstwa Komunikacji dział IV, rozdz. 4, § 13, jako opłata rejestracyjna a odnośne pokwitowanie P. K. O. na dowód wpłacenia należnej kwoty, załączone każdorozowo do podania o zarejestrowanie pojazdu lub o przejestrowanie z innego Urzędu Wojewódzkiego.

Niezależnie od tego w razie zagubienia tablic rejestracyjnych, względnie dowodu rejestrac. lub licencji szoferskiej, pobierane będą od zainteresowanych właścicieli odpowiednie kwoty tytułem zwrotu kosztów unieważnienia danego numeru, dowodu rejestracyjnego lub licencji szoferskiej a mianowicie:

a) przy zagubieniu jednej względnie obu tablic rejestracyjnych — 15 zł.,

b) przy zagubieniu jednej względnie obu tablic rejestracyjnych motocykla z wózkiem—15 zł.,

c) przy zagubieniu tabliczki rejestr. motocykla bez wózka — 15 zł.,

d) przy zagubieniu dowodu rejestracyjnego lub licencji szoferskiej — 15 zł.

Opłaty te należy wpłacać do P. K. O. na konto Administracji Wołyńskiego Dziennika Wojewódzkiego N. konta 30629.

Równocześnie zaznacza się, że opłaty stemplowe przy wydaniu tablic rejestracyjnych zamiast zagubionych i unieważnionych lub duplikatu zagubionego dowodu rejestracyjnego albo duplikatu pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych — wynoszą zł. 10 nom. wartości.

Wojewoda
wz. (—) **Godlewski.**
wicewojewoda.

100.

ROZPORZĄDZENIE
Starosty Powiatowego Łuckiego

z dn. 9 maja 1933 r. L. Org-24

w sprawie zmiany nazwy gromady Nowe-Teremno na nazwę „Lipiny".

Na podstawie art. 71 rozporządzenia Komisarza Generalnego Z. W. z dnia 26.IX.1919 o samorządzie gminnym (Dz. U. Z. C. Z. W. Nr. 21, poz. 215) i zgodnie z wnioskiem Rady Gminnej gminy Poddębce wyrażonym w protokóle Nr. 6 pkt. 15 zarządzam co następuje:

§ 1. W gminie Poddębce pow. Łuckiego zmieniam dotychczasową nazwę gromady Nowe-Teremno, nadając jej nazwę Lipiny.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Woł. Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta
wz. (—) **Sierakowski**
Zastępca Starosty

101.

OBWIESZCZENIE
Sądu Okręgowego w Równem

Nr. Z. 813/30

w sprawie planu podziału wynagrodzenia za przejęte na rzecz Państwa grunty nieruchomości ziemskiej Basowy-Kąt gm. i pow. Równe własność Lubomirskiego.

Wydział I Cywilny Sądu Okręgowego w Równem na mocy p. 1 i 4 art. 10 Rozporz. Prezydenta Rzplitej Polskiej z dnia 28.XII.27 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 z 1928 r. poz. 22) i zgodnie z decyzją swą z dnia 6 maja 1933 r. niniejszem obwieszcza, że sporządzony został przez Sąd plan podziału, złożonego przez Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku do depozytu Sądu wynagrodzenia za przejęte na rzecz Państwa grunty o przestrzeni 331 ha 3754 mtr. kw. z nieruchomości ziemskiej Basowy-Kąt, gm. i pow. Równe, stanowiące własność Adama Lubomirskiego. Do przejrzenia tego planu i zgłoszenia przeciwko niemu zarzutów wyznacza się termin czterotygodniowy od dnia umieszczenia niniejszego obwieszczenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Jednocześnie zaznacza się, że spory przeciwko temu planowi, zgłoszone po upływie wskazanego wyżej terminu będą pozostawione bez rozpoznania, a rozdział wynagrodzenia nastąpi według sporządzonego planu podziału zgodnie ze zgłoszonemi pretensjami.

Kierownik sekretarjatu
(—) podpis nieczytelny

102.

OBWIESZCZENIE
Komornika Sądu Grodzkiego w Łucku

o sprzedaży z licytacji majątku nieruchomego Wiktora Stępkowskiego.

Akta egzekucyjne Nr. 497/33.
Akta Sądu Okręgowego w Łucku Nr. N.Z. 1547/31.

Komornik Sądn Grodzkiego w Łucku II rewiru, Walerjan Ważyński, zamieszkały w Łucku przy ul. Słowackiego 18, obwieszcza, że na żądanie Skarbu Państwa w dn. 3 października 1933 r., od godziny 10, w gmachu Sądu Okręgowego w Łucku, z licytacji publicznej odbędzie się sprzedaż majątku nieruchomego należącego do Wiktora **Stępkowskiego,** położonego przy m. Sokólu oraz wsiach Kobcze i Duchcze, gminy Rożyszcze, pow. łuckiego, województwa wołyńskiego, a składającego się z części dóbr ziemskich przy miasteczku Sokólu i wsiach Kobcze i Duchcze, pod nazwą hipoteczną „działka pierwsza", uwidocznionych w ks. hip. Nr. 7420/3809 o powierzchni 77 dzies. 2200 sąż. kw., czyli 79 ha 1240 mtr. kw. ziemi ornej, łąkowej i nieużytków, bez zabudowań oraz innych przynależności szczegółowo wymienionych w protokule opisu z dn. 4 sierpnia 1931 r. Granice opisanej nieruchomości następujące: od południa— ziemia majątku Sokól, wł. Konrada Stępkowskiego, od wschodu i północy—grunta czynszowników miasteczka So-

kóla i od zachodu—włościan wsi Duchcze i miasteczka Sokól. Nieruchomość ta przeszła na własność dłużnika Wiktora Stępkowskiego z mocy aktu kupna sprzedaży z dnia 21 kwietnia 1910 r. a zatwierdzonego dn. 23 czerwca 1910 r. Majątek ten posiada uregulowaną ks. hip. Nr. 7420/3809 Wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego w Łucku i jak widać z działów III i IV wypisu z powyższej księgi hipotecznej obciążony długami: z tytułu sumy 17300 zł. z %% i kosztami za dług na rzecz b. Połtawskiego Banku Ziemskiego, obecnie Wileńskiego Banku Ziemskiego i 25.000 zł. tytułem kaucji na rzecz Skarbu Państwa Polskiego w osobie Izby Skarbowej Wołyńskiej względnie Dyrekcji Polskiego Monopolu tytoniowego w Warszawie na zabezpieczenie kredytu bieżącego dla rejonowej hurtowni tytoniowej Leona Kruczkowskiego w m. Ołyce. Scieśnienia własności, ciężary wieczyste i służebności, zlewki i obciążenia i różne obowiązki hipoteczne uwidocznione są w dz. III i IV ks. hip. Nr. 7420/3809.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 25.000 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązani złożyć wadjum w wysokości jednej dziesiątej części powyższego szacunku.

Akta licytacyjne przejrzane być mogą w kancelarji I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Łucku.

m. Łuck, dnia 2 maja 1933 roku.

Komornik Sądowy (—) **W. Ważyński.**

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Stefan Wlazło, s. Walentego i Joanny ur. 1.VII 1897 r. unieważnia zagubioną ks. wojskową wydaną przez P. K. U. Radom (przynależny do P.K.U. Łuck).

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI

Prenumerata: roczna 24 zł., półroczna 12 zł., kwartalna 6 zł. — Cena numeru pojedyńczego 1.50 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za rejestrację stowarzyszeń 10 zł.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do P. K. O. konto czekowe **№ 30629.**

Dr. Państw. w Łucku 280 13.V-33 (700)